

Oslo, 29.09.2014

Det kongelige barne-, likestillings- og inkluderingsdepartement
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

Høringssvar - endringer i "Forskrift om tilskudd til frivillige barne- og ungdomsorganisasjoner"

Mental Helse Ungdom, Ungdomsgruppen i Kreftforeningen, Hørselshemmedes Landsforbund Ungdom, *Psoriasis- og eksemforbundet Ung*, *Norilco Ungdom*, *Norges Blindforbund Ungdom* og *Skeiv Ungdom* viser til høringsbrev av 30.06.2014 og ønsker med dette å gi innspill i arbeidet med forskriften. Overnevnte organisasjoner har gått sammen for å gi små organisasjoner med begrenset rekrutteringsgrunnlag en tydelig og enhetlig stemme.

Høringssvaret følger forskriften slik den er utformet kapittel for kapittel. Vi avgir høring der vi finner det nødvendig både sett i forhold til hva vi mener ikke er riktig, og stedvis hva vi synes er naturlig å forskriftsfeste. De endringer som er foreslått, men som ikke er kommentert, støttes.

Kapittel 1 – Innledende bestemmelser

§ 2 Organisasjoner som omfattes av forskriften - Bokstav d)

Her foreslås å innlemme «en ideell» foran målsetning. Dette er et fornuftig forslag som sikrer at det er organisasjonene i målgruppen som har tilgang på ordningen.

Kapittel 2 – Definisjoner

§ 7 Medlem

Her foreslås en tydeliggjøring av at også støttemedlemmer skal være del av det totale medlemsgrunnlaget. Det vil si at støttemedlemmer skal telles med i det totale antallet. For barne- og ungdomsorganisasjoner med støttemedlemmer som ikke innehar noen form for rettigheter i organisasjonen, er konsekvensen ved å telle alle medlemmer med, at antall tellende medlemmer sett i forhold til det totale antallet går ned. Flere av organisasjonene bak dette høringssvaret har støttemedlemmer, som bidrar økonomisk, og som er medlem for å kunne motta medlemsblad.

Organisasjonene stiller da spørsmål, om det ikke nå blir slik at forskriften legger opp til en dreining, hvor organisasjonene kan tjene på å i stedet la disse støttemedlemmene, som er svært verdifulle, kun skal få betale en giro på

medlemsblad, og eventuelle økonomiske bidrag, i stedet for å regnes som del av medlemsmassen. Dette synes vi er uheldig av flere årsaker. For det første vil organisasjonen med færre medlemmer få en lavere legitimitet. Videre kan en ikke si at støttemedlemmer, lenger er støttemedlemmer fordi deres støtte og medlemskap, fører til lavere poengfordeling til aktuell organisasjon.

Vi ser det som unaturlig at et type støttemedlemskap skal bidra til at antall tellende medlemmer går ned, og at tilskuddet da blir lavere. Dette gjelder kanskje spesielt de organisasjoner som har begrenset rekrutteringsgrunnlag, hvor det å verve medlemmer i utgangspunktet er svært vanskelig. Det vil da kunne oppstå en skjevhet i forhold til antall tellende medlemmer mot antall støttemedlemmer, som i kombinasjon med redusert grunnbeløp, vil slå svært uheldig ut for oss.

Organisasjonene mener det bør presiseres at støttemedlemmer eller medlemmer uten organisatoriske rettigheter ikke inngår i beregningsgrunnlaget.

I §7 angående medlemmer fremkommer det at et tellende medlem er medlem. Videre presiseres det at et medlem under 15 år uten demokratiske rettigheter ikke er å regne som et medlem, ergo er dette ikke et tellende medlem, eller er det det? Høringsbrevet påpeker at det gjøres et unntak for medlemmer under 15 år, dette unntaket fremkommer ikke av paragraf 7s ordlyd. Slik paragrafen fremkommer i dag vil det ikke være samsvar mellom antall medlemmer og tellende medlemmer i tallmaterialet. Slik vi forstår det vil en organisasjon med 310 innmeldte, hvor av 10 er over 25 år og 100 er under 15 år bli slik:

Medlemmer over 25 år er å regne som ikke-tellende medlemmer, ergo medlem = 10 stk.

Medlemmer mellom 15 og 25 år er både tellende medlem og medlem = 200 stk.

Medlemmer mellom 0 og 15 år vil være tellende medlem men ikke «medlem» etter paragrafens ordlyd. Regnestykket vil derfor være slik;

Medlemmer; $200 + 10 = 210$

Tellende medlemmer; $200 + 100 = 300$

Ikke tellende medlemmer = 10

Organisasjonen vil dermed innrapportere flere tellende medlemmer enn totalt antall medlemmer. Dette er ikke logisk og kan umulig være intensjonen med forslaget.

§ 15 Basistilskuddets størrelse

Her foreslås det å redusere basistilskuddets nedre grense fra 3 til 2 G. Dette begrunnes med at mer av ordningens likvider skal gå til fordeling på de variable kriteriene. Dette er den endringen som vil få størst konsekvenser for organisasjoner med begrenset rekrutteringsgrunnlag, og organisasjonene er sterkt uenige i denne endringen av flere årsaker. For det første er dette foreslått å gjelde alle organisasjoner, både de som er godkjent etter § 13 og de som er godkjent etter § 14.

Organisasjonene som er godkjent etter § 14, er godkjent her fordi organisasjonene av særlige grunner, fortrinnsvis sitt rekrutteringsgrunnlag, ikke oppfyller kravene til antall medlemmer, antall tellende lokallag og/eller geografisk utbredelse. Ofte organiseres her medlemmer med funksjonsnedsettelse og sykdommer som trenger en sterk organisasjon i ryggen. Disse organisasjonene har lite å rutte med i forhold til flere av § 13-organisasjonene, og kapasiteten både hos politisk ledelse, administrativ ledelse og ikke minst medlemmet er lavere enn for andre. Dette fører til at det blir arrangert færre og mindre arrangementer og kurs, enn hos de store. I tillegg har ikke medlemmene alltid helsemessig kapasitet til stor deltagelse.

Hvis en flytter penger fra basistilskuddet til variabelt tilskudd vil dette bare gå ut over de små organisasjonen, og aller mest de som er godkjent etter § 14. En må da i tillegg vri sine ressurser mot det som generer kursaktivitet enda mer, og det vil gå på bekostning av andre servicetjenester som ikke skaper dokumentert aktivitet, herunder veiledning, råd, oppfølging, tillitspersonsapparat og likemannsaktivitet, noe som er svært beklagelig.

Dette vil ikke føre til annet enn at forskjellene øker. De organisasjoner som har mye, og som har investeringsmidler til poengskapende aktivitet gjør det, mens de små må bruke enda mindre på poengskapende aktivitet.

De organisasjoner som er godkjent etter § 13 kan i større grad håndtere dette fordi de har økonomi til å investere i poenggivende aktivitet uten at det i like stor grad går ut over generell organisasjonsdrift.

Organisasjonene mener derfor nedre grense på grunnbeløpet må differensieres for de som er godkjent etter §13 og de som er godkjent for § 14, hvor nedre grense på 3G beholdes for § 14-organisasjonene.

I forslaget om å redusere basistilskuddet til 2 G argumenteres det med at dette er basistilskuddet i Tilskuddsordning for funksjonsnedsettes organisasjoner. Det er to vesensforskjeller i disse to støtteordningene. Den første, og slik vi ser det største forskjellen, er det å ha et «begrenset rekrutteringsgrunnlag».

tilskuddsordningene for funksjonsnedsettes organisasjoner har alle mottakere i ordningen et begrenset rekrutteringsgrunnlag med tanke på at de utelukkende «organiserer»

funksjonshemmede og kronisk syke og deres pårørende. Slik er det ikke for mottakere av Fordelingsutvalgets driftstilskudd. Små organisasjoner med begrenset rekrutteringsgrunnlag konkurrerer med store organisasjoner uten begrenset rekrutteringsgrunnlag. Departementet foreslår en endring som først og fremst vil ramme §14 organisasjonene. Det vil gjøre det vanskeligere å være en barne- og ungdomsorganisasjon med begrenset rekrutteringsgrunnlag.

En kan anta at noe av formålet med å redusere grunnbeløpet er å «få diagnoseorganisasjonene inn i tilskuddsordningen for funksjonsorganisasjoner». Dette vil være svært skadelig for barne- og ungdomsorganisasjoners demokrati og autonomi. Dette fordi organisasjonene konkurrerer med organisasjoner uten en aldersbegrensning for medlemskap, noe som er den andre vesensforskjellen. Dette kan resultere i at løsevne barne- og ungdomsorganisasjoner kan føre seg tvungen til å frasi seg demokrati og gå inn i moderorganisasjonen igjen, da organisasjonen ikke har råd til å være selvstendige.

Organisasjoner uten en øvre aldersgrense kan rekruttere tellende medlemmer fra alle aldersspekter i samfunnet, noe en barne- og ungdomsorganisasjon ikke har mulighet til. Dersom man går utover departementets fastsatte aldersgrense for et tellende medlem vil dette kunne straffe organisasjonen økonomisk. For §14 organisasjonene vil forslaget slik det foreligger altså kunne gjøre at barne- og ungdomsorganisasjoner vil opphøre, da det ikke vil være midler for å ha ansatte eller tilby et godt medlemstilbud.

Et annet og vesentlig poeng er at denne forskriftendringen for bruker- og diagnoseorganisasjonene, som har et begrenset rekrutteringsgrunnlag og begrenset mulighet for aktivitet, får noe gjennom nå å tilfredsstillende ordningen for funksjonshemmedes organisasjoner, og samtidig mister noe ved å miste 1G i grunntilskudd. Det som da skjer er at de pengene både bruker- og diagnoseorganisasjoner, men også minoritetsorganisasjoner og LHBT-organisasjoner tidligere fikk, går til omfordeling innenfor ordningen tilskudd til barne- og ungdomsorganisasjoner, og da i hovedsak til de større organisasjoner, ikke til andre bruker- og diagnoseorganisasjoner. Dette vil kun gå ut over de overnevnte.

Her mener vi organisasjoner som er godkjent etter §14 må positivt særbehandles for å sikre at en ikke utsettes for dårligere vilkår enn tidligere og følgelig at en unngår indirekte diskriminering.

Kapittel 7 – søknad. Revisjon

§ 30 Søknad- Bokstav a)

Her presiseres det at regnskapet må være spesifisert på kontonivå. Dette vil føre til større byråkrati for organisasjonene, og en økonomisk kostnad i den forstand at revisor og regnskapsfører nå skal utferdige to sett med årsregnskap. Dette fordi andre ordninger krever alminnelig årsregnskap eller aktivitetsregnskap.

Bestemmelsen er svært uheldig i de tilfeller der organisasjonene ikke fører regnskap etter god regnskapsskikk for små selskaper, men god regnskapsskikk for ideelle organisasjoner. Sistnevnte er et krav for å være medlem av innsamlingskontrollen. Når en ber om en spesifisering på kontonivå, vil en måtte tilpasse regnskapsføringen knyttet til aktivitetsbasert årsregnskap ved at en i tillegg leverer tradisjonelt årsregnskap etter standard for små og mellomstore bedrifter.

På en annen side ville det være svært uheldig å innføre krav om føring av aktivitetsbasert regnskap, da dette for flere av organisasjonene ville bety investeringskostnader som langt overstiger det som er økonomisk mulig. Dette er ofte tilfelle fordi flere barne- og ungdomsorganisasjoner får hjelp av sine moderorganisasjoner, og følgelig kanskje ikke har full frihet til å definere hvordan ens regnskaper skal avleveres.

En bestemmelse som dette vil være fordyrende, byråkratiserende og på mange måter være i strid med Kulturdepartementets veileder om forenkling i tilskuddsordningene i frivillig sektor. Organisasjonene mener at et vanlig årsregnskap sett i sammenheng med virksomhetens årsberetning er tilstrekkelig. Ved kontroll vil en kunne supplere informasjonen med årsrapporter, lokale regnskap, beretninger m.m.

Kapittel 9 – Kontroll og sanksjoner ved brudd på regelverket

§ 38 Søknad- 6. ledd

Her foreslås en skjerping av bestemmelsen om utelukkelse. Det foreslås å øke karantenetiden fra 2 til 5 år.

Her må det utvises skjønn, og hele skalaen må brukes. I løpet av eksempelvis 3 år kan mye ha skjedd, både på tillitsmannssiden, i medlemsmassen og blant de ansatte.

En må ha tillit til organisasjonene samtidig som en har tilstrekkelig kontroll og straffesanksjoner. Formålet med en slik sanksjon må være å gi organisasjonen tydelig beskjed om at illojal og ulovlig opptreden får konsekvenser, men formålet kan ikke være at organisasjonen skal gå konkurs eller legges ned. En skjerping av denne bestemmelsen vil ikke gå ut over andre enn medlemmene. Når nye tillitsvalgte kommer inn etter en krise, vil tre år være overkommelig å jobbe frem mot.

En vil kunne bygge organisasjonen og ha et mål om ny godkjenning. Med et tidsperspektiv på fem år vil det, kanskje spesielt blant ungdomsorganisasjonene, være mye vanskeligere å få tillitsvalgte som på vegne av medlemmene, ønsker å bygge noe opp igjen.

Organisasjonene mener at en må være forsiktig med å nytte 5 års karantenetid, og at hovedregelen bør være på mellom ett til tre år. I tillegg bør en nytte flere midler på veiledning og kontroll i tillegg til å skjerpe bestemmelsen om karantene ytterligere når det først har gått galt.

Oslo, den 29. september 2014

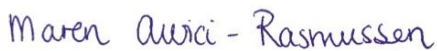
Adrian Wilhelm Kjølø Tollefsen
Generalsekretær
Mental Helse Ungdom

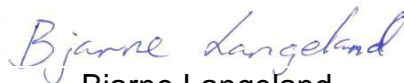
Simen Brændhaugen
Daglig leder
Ungdomsgruppen i
Kreftforeningen

Glenn Storsletten
Styreleder
Hørselshemmedes
Landsforbund Ungdom

Maren Awici-Rasmussen
Organisasjonssekretær
PEF-ung

Bjarne Langeland
Leder
Norilco Ungdom

Trine-Lise Østlund Blime
Organisasjonskoordinator
Norges Blindeforbunds
Ungdom